

Bludičky.

Rozprávěl Jan Křesadlo.

Bylo-li na tom co pravdy, neví, ale jako jest, že sama vláda, nemohou a nechtě nám poruší, vyzvala nás, abychom předseli vtržení rakouského vojska a odsli. A tak jsme tedy se rozšli. Několik Maďarů vrátilo se domů v důvěře, že v Uhrách bude již brzy třeba jejich státních pravdy a že je i dosti bezpečně. Jak jsem se později dozvěděl, nedošlo ani do Uher a byli již cestou zatčeni a u vězení. Já ovšem do Čech vrátit se nemohl, poněvadž u nás po- stoupilo bylo ticho. Uposlechl jsem tedy vyzvání svých přátel Vlachů a šel s nimi. Cílem cesty naší byl řík. Ale tam musili jsme se brát přes rakouské území, totiž Lam- bardské, a to bylo spojeno s vel- kým nebezpečím. Skutečně také všichni moji soudruzi až na jed- noho, padli v ruce policie a od- vězení na pevnost do vnitřních rakouských zemí. Mne a přítele Itala zachránil náš krajan, starý člen řádu milosrdných bratří. Po- vězení za bratry dostali jsme se- pak již snadněji přes hranice, a ani muššský hábit nás nechránil před zvědavostí policejních spě- ňů, poněvadž od nastolení papeže Pia IX. zejména mezi kněžstvem má italská myšlenka národní nej- fanatičtější hlasatele.

"Tehdy totiž, nedávno ještě po nastolení kardinála Ferrettiho na stolec Petru, myšlenka sjednoce- ní všech Itálií pod vládou papeže byla všeobecně oblíbená. Sám Mazzini, největší revolucionář republikáni, věřil v budoucnost ná- boženského státu. A Pius IX. v prvních měsících svého nastoupe- ní vlády v církevním státě vzbu- zoval nejlepší naděje jako panov- ník svobodomyšlný. Dal amnestii politickým vězňům, dal i ústavu, a všecko usilování Rakouska nedo- vedlo ho zdržeti na dráze svobo- domylné. Proto italská revoluce- onáři ze všech končin Itálie i z ei- ziny tihli k Římu, odkud měla být zahájena velká akce. Čekali nás v Římě trpké sklamaní, jež jsme o- statně mohli předvídati: vláda pa- pežova přece jen nemohla a ne- směla se postaviti v čelo revoluce proti králům a knížatům, kteří všichni měli ve svých titulech "z boží milosti". A tak jsme se za- brzy rozešli po všech zemích a ze- míchách, kde vlastina domovem. Šli jsme, alychom připravovali půdu k příštímú převratu. Já zna- lý němčiny byl jsem revolucionář- ním výbojem vyhlášen do Benátek a Mi- lána. Nemohl jsem ovšem nepo- slechnouti a celkem šel jsem rád. Byl jsem tehdy tak rozhrán a nešťasten ve svém nitru, že jsem se nebál ani o život, jehož jsem si nevážil. Šel jsem a vedle úkolů, který mi byl svěřen, vytkl jsem si i jiný: pracovati pro naši českou věc.

"Setkával jsem v eiznách hojně s lidmi českého původu, z nichž mnozí byli zámožní neb jinak za- ujímali vynikající místa. Bylo mi snadno je hledati, neboť každý krajan, s nímž jsem se setkal, do- poručil mne rád na všechny, již mi byli známí. Čtěl jsem mezi tě- mito lidmi působiti pro naši če- skou věc. Ale bohužel, všude se- tkával jsem se s naprostým ne- porozuměním. Lidé ti byli vše- směs láskou prodělaní k české půdě, rádi si vzpomínali na do- mov i toužili po něm, ale že by u nás věci měly býti jiné, než jsou, ani jim na rozum nešlo. A vše- chen ten národní ruch, jež kolem sebe viděli, ve svém oddaném ra- koušanství zavrhovali a hrozili se, že by i u nás podobné revoluční snahy měly docházeti ohlasu. Měli jsme uloženo mezi vojáky vlá- ských pluků připravovati půdu pro povstání. Já jsem svůj úkol chtěl rozšířiti i na české pluky, jichž vedle Maďarů v království Lombardsko-Benátském je nejví- ce. Ale zde jsem topře pochodil! Náš dobrý voják je pravzorem sle- pé poslušnosti a oddanosti. Jak o- blíbené dvojbarevné kabát, nezná- níe než komando svého velitele. Setkával jsem se všude s nezda- rem a ač počinál jsem si velice o-

bezpečně, byl jsem stván z místa na místo. Zakusili jsme při tom i mnohé bledy, neboť jsem se nikde nemohl uchytiti a vydělávati, a prostředky tajně organisace brzy došly. Teprve v Miláně, kde pod neprá- vým jménem se vplížil do rodiny plukovního lékaře Čecha jako vy- chovatel, našel jsem trochu odde- chu. Musil jsem si zde ovšem po- čínati tím opatrněji, poněvadž mň živil, ač dobrý Čech a i vla- stenec, byl proniknut nenávistí k Vlachům, pro jejichž snahy ná- rodního sjednocení neměl nejmen- šího pochopení. — Za to však pro- mne mělo toto skoro důvěrné mí- sto ve vojenské rodině velkou vý- hodu, neboť dozvídal jsem se dů- ležité věci, o nichž jsem své sou- druhy v Mladé Italii mohl zpravo- vati. Počinál jsem si při tom vel- mi obezřele, takže nikdo ani ne- tušil, jakou osmetnou úlohu hra- ju. Sloužil jsem ovšem dobře vě- ci, ale sloužil jsem jí přece jen tím, že jsem značivál důvěry mň vě- nované a zrazoval věci, jichž jsem se byl domákal, nebo jež mi byly svěřeny.

Ale v zemi Maecchiavella, zejmé- na když kněží a mniši měli tak velký vliv, naučil jsem se brzy u- znávati zásadu, že v boji proti zlu je dovoleno i zlem si pomáhati a dobrý účel je posvěcení a nejhor- ší prostředky. V Miláně na sklon- ku loňského a počátku letošního roku prodělal jsem všecko to pro- náslobování, jež u vědoměm a nenávistí k Rakousku prosklém městě smáti bylo rakouským vo- jákům i úředníkům. Nemůžeme vyličit nenávist, s jakou obyva- telstvo vláské k nám Rakušánům pohlíželo. Na rozkaz, daný od re- volučních výborů, vše se od nás odvrátilo, tak že jsme byli oprav- du osamoceni a jen na sebe samy odkázáni. Do nedávna esáři ú- ředníci byli vážení, a důstojníci jako v celém světě, bývali před- mětem tužeb zejména mladého ženského světa. Ale od té chvíle, kdy vydáno heslo proti nám, oby- vatelstvo přetřelo s námi veške- ré styky a tam, kde se nám vy- hmotit nemohlo, projevovalo nám nepokryté svou nenávist i opovr- žením. Nenáviděný "Rakušán" byl vyloučen z každé společnosti. Ani na přesy nás nezvali, a když esá- ňský člověk přišel do veřejné míst- nosti, bylo to znamení, aby všichni přítomní buď ho ignorovali ne- bo rázem se zvedli a odešli. Od čenů nejvyšší šlechty až do po- sledního chudáka vše soptilo sar- telnou nenávistí k barbarským Te- deským a eizněkým Austrákům, a divoké pohledy, s nimiž jsme se na každém kroku setkáva- li, věstily, že brzy přijdou věci pu- slední.

Skutečné poměry se stále pře- strojovaly. Měšťanstvo i šlechta od- mitaly pozvání i k místodržeteli, rodiny vláské uzavíraly se i vůči- tem, kdo se byli dříve do nich při- ženili nebo zasnoubili. Pak vyšly nové zákazy. Aby Rakousko i I- talii bylo oslabeno i finančně, pro- blášen boj všemu, co bylo rakou- ského původu. Nejprve rakou- skému monopolu tabákovému a loterii. Kdo italský patriot, vzdal se kouření i zázení do loterie. I staré babky podvolily se vlasten- eckému příkazu. Kolektury zůsta- ly prázdny, a na ulici nikdo neod- vážil se s doutníkem v ústech, po- něvadž nebyl jist životem. Já o- všem v duchu jásal a jen jedno- uze při tom rmoutilo, totiž pomý- šlení, jak by asi u nás podobný národní příkaz zůstal nepovšim- nut a jak málo lidí by se našlo, kteří by dovedli svou náruživost přemoci a obětovati!

Jednání Vlachů ovšem nezůstá- valo bez odpovědi z naší, totiž ú- řednické i vojenské strany. Nutil lid k zázení do loterie a ku kouře- ní rakouských doutníků, to ovšem nebylo. Za to však demonstrováno proti zákazu tím, že vojaři — kte- ři ovšem nesměli vycházeti jinak, než v houfech, na ulicích okázale kouřili, mnozí ovšem až dva dou- tníky najednou a putili eivilisty na potání, aby si s nimi zakouřili.

Ze při tom byly srážky podráždě- ného vojska s občanstvem na den- níhú pořádku, že i krev tekla a no- návist obou stran jen rostla, roz- ňal se samo sebou. — A zatím se všech stran docházely zprávy o propukajícím na všech stranách jítření. Den ode dne bylo více pa- trno, že za nedlouho esý Milán a za ním veškerá Lombardie vzpla- ne jediným zářem. Za takových okolností ovšem nevelká rakouská posádka v Miláně zůstatí nemo- hla. Rozhodl se tedy Radecký, náš velitel v Lombardsku, opustiti hlavní město a soustřediti všecko vojsko na jihú jezera Gardy, kde má o se opíratí. Ale než úmysl svůj provedl, došly zprávy o udá- lostech ve Francii, kde vyhnali Ludvíka Filipa. To bylo jako když jiskra do pomehu padne — a v Mi- láně vzplanula revoluce.

Pět dnů za sebou bojováno, pět dnů ve dne v noč, o každou ul- ici, o každý dům. Mužové a ženy, starci a děti stavěli barikády a hájili je, nelekajíc se a neustup- jíce ani před bodáky vojska. Těch- to pět dnů zůstane na věky pa- mátno o svědeckvím hrdinství to- ho utlačovaného lidu. V těch dnech jsem konečně odhodil kře- bošku a postavil se otevřeně jako bojovník s puškou v ruce na bari- kádu. A statečným generálem, jenž tolik spoléhal na vojsko, jež si sám byl odchoval, konečně ne- zbylo, než opustiti místo a couv- nouť až k Peschieře.

Když pak se všech stran dochá- zely zprávy o revolučním hnutí, jež i naše staré Rakousko zachvá- ťilo, nemohl jsem děle již v eizně vydržeti. Doma je potřeba každé mužné ruky, řekl jsem si a vydal jsem se ihned domů. Takovou sí- lou popadla mne touha po domově za prsa, že jsem nedolal. Co nej- rychleji vydal jsem se domů, nu a na cestě sem setkal jsem se s pří- telem Libalem, jenž tam v Ně- mecku stal se profesorem bariká- dy! — On ať všem teď dále vy- pravuje svoje osudy.

Ledovec dokončil a přátel, re- žerův jeho vypravováním, poda- vali mu srdečné pravice.

"A přišli jste právě ve vhodné chvíli," řekl Brozanský. "Nemů- že trvati dlouho a přijde i ta naše česká krev do varu."

Do hostinské místnosti poceli se trousiti noví hosté, ale šenkýř, po- chopiv situaci, usadil je co nejdále od stolu přátel a hleděl nové pří- ehozi živě baviti, aby Brozanský a jeho druzi mohli si vypravovati dále.

"Jen aby tak brzy bylo," po- vezlych Ledovec. "Ale ta naše sleuila krev tak snadno nevzkypí."

"Protože pijeme pivo, jež dříá élověka lenivým," namítl Libal a když se mu druzi smáli, rozhoril se: "Ně se nesmějte! Vim to ze zkušenosti, kteráž jsem nabyl v Německu."

"Dobrá, vypravujte tedy nyní vy a povězte nám, jak jste se s Ledovcem sešli!"

"To až na konec, poněvadž tím naše historie končí, a já začnu od počátku," odpověděl boдрý mistr. "Šel jsem, vlastně utíkal jsem i já tehdy před dvěma lety, a to rov- nou cestou do Němea. Přiznávám se kajícně, že jsem šel více za chlebem, než za jinými úmysly. Rodina v Praze opuštěna, myslil jsem si, nemá-li umíratí hladu, tu musis vydělati a poslat. A k to- mu nejlepší vyhlídka byla v Ně- mecku, jež jsem znal ještě z úob svého vandru. Čtěl jsem se usu- dit v Mnichově, ale zůstalo při do- brém myslu. Setkal jsem se tam s krajanem, a ti, když zvěděl, co mne vyhnalo z domova, zatáhli mne do svých spolků. A tak jako pan Ledovec, počal jsem i já pra- covati na probození Němců. Jen aby nám to jednou, když se teď porádek probudili, neoplatili," za- šertoval mistr, bera sklenici, aby se občerstvil, načež zase pokračo- val u vypravování.

"Naukám-li na náš lid, že má místo krve syrovátku v žilách, mys- lím, že u Němců není lépe. Po- znal jsem Bavoráky, Sasíky i Prů- šáky, ale ne se mi mezi nimi ne- libilo. Dobrý lid, poetivý a pří- mý, a zejména slovo je mu svaté, ale s myšlením se nerad mnoho na- máhá. O svůj denní chléb se sta- rat dovede, ale ostatní starosti nejraději nechává vláde. Ta je k tomu od Pána Boha určená, aby za poddané myslila. Povinnosti poddaného je platiť, poslouchat a zase platiť. Práva? Kdo pak by na takové věci pomyslel! Tak jsem sledval poměry v celém Ba-

vorsku i Prusku, kde ovšem dá se to vyložití válečnou slávou, kte- rouž lid je povinován své dynas- tií.

Zatím mezi Němci na jihu a v sousedství Francie našel jsem v li- du živý ruch. Tam ovšem pod vli- vem vánku svobody, který přes Rýn nemá daleko, lid je již pro- budlejší a nemyslí, že je proto na světě, aby měl kdo platiť daně na úřednictvo a vojsko. — Tam mne to vábilo silou neodolatelnou, po- něvadž se tam dálo spíše něco dě- lati. Ale že jsem zde trochu pří- lík horlivě pracoval ve směru ně- meckých radikálů a republikánů, upozornil jsem na sebe pozornost úřadů, a jednoho dne mne štast- ně a ve vši dobrově vyvezli až za hranice státu, který jsem právě o- brozoval. Bylo to Badensko, o- pravdové páreniště republikánské myšlenky. Ale na štěstí neměly tehdy ještě vlády dosti smyslu pro "Einiges" a znaly jen hranice svých státek; tak myslii, že u- dělali dost, když mne vyklopili za badenským pohraničným sloupen, nestarajíc se o to, bud-li teď zupokojuvat sousední stát. Dnes by už bylo laře, neboť táhnou všichni za jeden provaz a myslím, že by mne v podobném případě doprovodili až pod ochranu ra- kouského orlička.

Tak jsem se zase ocil v Bavor- sku, a že v hlavním městě přece vždy nejnázve se najde živohyti, zanečil jsem do Mnichova. Ale zde jsem vyvaloval oči, neboť za těch pár měsíců, co jsem tu ne- byl, změnila se tvářnost města, či spíše smýšlení obyvatelstva k ne- popsání. Německý Mieh probu- dil se ze spaní, protel si cípečkem své noční ešpiece rozespale nů a začal dělati kravalv. Ale jen si pro Boha nemyslete, že snad chtěl svobodu nebo dokonce republiku! Bofí Bavoráci slova "svoboda" až dosud ani neznali a do nedávna byli se svým "landesfortem" do- konale spokojeni. Zejména Mni- chováci hořeli poddanskou láskou u věčnosti k starému králi, který o svou resideni epravdu otevsky se staral. Král Ludvík nejen u- dělál z Mnichova středisko umění, ale i o rozkvět nejkrásnějšího ná-

Storj
MALT EXTRACT
PURE-NUTRITIOUS, PALATABLE
A HEALTH BUILDER-A FLESH PRODUCER
Over 600 Physicians have endorsed it.
MADE IN OMAHA BY THE STORJ MALT EXT. DEPT.
SOLD BY LEADING DRUGGISTS EVERYWHERE. PURITY

národního průmyslu, o vaření pí- va, velice pečoval. Ale umění i pivo lákalo z celého světa umě- ce a podobnou nepokojnou chasu, která je vždy hotova zvracet vše- cko, co ostatním lidem je posvát- no, a to se na ubohém králi zle vy- mstilo. Ctihodný ten muž, jenž až do svého šedesátého roku byl vzor- em nejen potentáta, ale i otec své rodiny, najednou svou lásku k u- mění přenesl na umělee či vlastně umělkyni. O Lole Montez, krásné španělské tanečnici jste již sly- šeli! Ta obtočila starého pána svou sítí, zapředla ho ve svá pu- ta a dělala nejen s ním, ale brzy s celým královstvím, co jen sama si přála. Dobrácký lid se o to mno- ho nestaral. Proč pak by takové- mu hodnému pánu nedovolil tro- chu zábavy? Vždyť do krásné Lo- ly zamilován byl kde kdo v Mni- chově, no a dobrý král přece ani nemůže jinak cítit a smýšlet než jeho posláni.

Dopíšte nám
a sdělíme Vám, ja- kým způsobem si můžete vyráběti posty z umělého kamene, neb kon- křytu. Výrobá těchto postů stojí pouze na 12 centů a jeden taký vy- drží padesát let a více. Dáme Vám též i jednotlivé pro prodáv teleko- forem.
McElroy Post & Pole Company.
No. 10-16 Ave. West
Oskoska, Mo.

Máme.. 18224 telefonů
v Omaze
a South Omaze
Zavolejte Douglas 2, Contract Dept
a objednejte si jeden pro
svůj domov.

NEBRASKA TELEPHONE CO
J. H. Kučera
LEIGH, NEB.
vlastní čistý a bojně zasnobený feznický a uzonářský obohot. Bohatý výběr éterového a uzoného masa, vaří, zce- nek a silně všeho druhu. Za hovzí a vepřový dobytek a syrové kůže pla- tím vždy nejvyšší tržní cenu. Každý, kdo má závod navštívi, bude svědo- mité a pozitivě oblouzen. O bojno- přístev láhá.
J. H. KUČERA, Leigh, Neb.

Každým dnem dostáváme dobrovolná dosvědčení chvalící Severovy Rodinné léky.

Vydatné léčení...

Zdali pak víte, že devět z deseti případů revmatismu není nic jiného než hostee svalový zavinčný vřhem a zimou, anebo vleký revmatism zachvacující větší klouby, jako kolena, kyčle a ramena? Takové neuhdy vyžadují vydatného léčení a v tom případě nejlépe učiníte, když upotřebíte

SEVERŮV OLEJ SV. GOTHARDA,

dokladně jim natirajice postižena místa dvakrát denně. Bu- dete příjemně překvapeni jakou úlevu brzy poeítíte. Je to spolehlivé mazání, které po léta s nejlepšími výsledky hojí:

neuralgii, reumatismus, bolest v zádech, bolesti na prsou, svalové křeče, stuhlý krk, zaněty, ochromení, vymknutí, oteklé žlázy

Cena 50c.

Bolesti přestaly.

"Vaš Olej sv. Gotharda zasluhuje veškeru pochvalu. Několik létařů léčilo moji ne- moc bez výsledku, až jsem se dověděl o Vašem mazání, které jsem upotřebil dle návodu a záhy všechny bolesti přestaly."
Kazimír Geriotus, 135 W. 18th Str., Chicago, Ill.

Žadejte v lékárnách Severovy léky. Jsou vydatné. Neberte jiných.

Bolesti v zádech

Jsou obyčejným příznakem obtížnějším chorobou ledvin. Má vám to sloužiti za výstražný pokyn, že potřebujete

Severův Silitel ledvin a jater,

který účinkuje rychle a příjemně v chorobách ledvin, při bolestech v klíči a v bedrech, zánětu a překvěv ledvin, nebo při obtížích močového ústrojí jako jsou kašněky, palečivost, bolestná močení, nemožnost udržeti moču a těm podobné. Potřebujete-li lék, opatřte si ten nejlepší, jakým jest tento. Cena 50c a \$1.00.

Ubývá vám síly?

Kdykoliv pozorujete ubývání tělesných síl ná- sledkem nemoci, přepracování neb pokračujícího štědí, musíte takový úbytek nahraditi užíváním vhodné sílky.

Severův Životní Balsám

Jest v obledu tom nevyrovnatelný, neboť působí přímo a vydatně na důležitě ústrojí v útrokách těla, odstraňuje zácpu, žilnatost, povzbuzuje játra a působí vleké choroby žaludku. Neocen- nitelný pro slabé a churavé ženy. Všechný proti nenocem mařickým. Cena 75c.

Lékařská porada zdarma.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA